

சிவமயம்.

ஓம் மகா கணபதி துணை.

ஸ்ரீ அத்வைதாமீர்த

சாரசங்கிரகம்

என்னும்

அமீர்தவல்லி மாலை

இது

ஸ்ரீ சமீவனசேஷித்தீர மேன்னும் ஸ்ரீகோவிலார்
மடாடயம்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர்

பாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பாப்யஸ்வாமிகளால்

ஸ்ரீ நாரிஜாதவன மென்னுந் திருக்களரிமெழு
ந்தருவிய அமீர்தவல்லியம்மன் பேரில்

ஆய்நிறப்பெற்று

மகா ன-ன-ஸ்ரீ பூவணார் சு. ருசமுதலியாரவர்களா
லும் மகா-ன-ன-ஸ்ரீ களப்பாள் S. இரங்கசாமி
முதலியாரவர்களாலும்

மனஞ்சூர்த்தி

பாரதி அச்சியத்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

AE. NO.

45195

R65-கோடி

உ
சிவமயம்.

ஓம் மகா கணபதி துணை.

ஸ்ரீ அத்வைதாமிர்த சாரசங்கிரகம்

என்னும்

அமிர் தவல்லிமாலே

மங்கலம்.

சீருறு வலம்புரிச் செல்வ நாயக
வீரசே கரகுரு விரைச்செந் தாமரை
யேருறத் தொழுதெழு வெழுமென் னாவினின்
வாருறு மமுதநல் வல்லி மாலையே.

நூல்

முதலாவது சமன்வயப்பிரகாரம்.

1. விதிவிசாரம்.

சமதம நிறைந்த வறிஞருக் குனது தண்ணறி வழமறையதை
சிமிசரோ தவிய விதியினோர் வாதிசேர்வுறுஞ் சிலபல புரிவா
னமைவற வெனது மனந்தனைப் புரிந்தே யாட்கொள நகுஞ்சுதர் தரமாம்
வமிசமே குயிற்றுஞ் செயற்கையா யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 1

சிரவண விதிய தென்னென வினவச் சிவவநின துணர்வனே துவதாய்
வரவதி லபூர்வ மெனவழங் குறுவர் வழுத்தது நினதடி பணிவோர்
திருமகள் கொழுநன் கலைமக னாதன் தேவர்கர் யாவரும் புகழும்
வரமுறு கருணா நிறைதரு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 2

கேட்கையப் ராப்த மன்றொரு புடையாய்க் கிளர்ந்திடு நியம்பா ரோக்யம்
கேட்கையா லாகு மன்னமா ரதஞற் கிடைத்திடுங் காட்சியங் கதனில்
வேட்கையா நியம மென்றருள் புரிந்தாய் விரைநிறை பாரிஜா தேசன்
வாட்கையி னலமே பலவடி உமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 3

காணலிற் கரண நிருமல மனமாங் கழறுத லன்றது பிறிதில்
மாணதி னியம மனமதே கரண மற்றது துணையென நியமம்
பூனெனப் புகன்றும் காரணி யுலக பூரணி யாரணி யெனவே
வாணிமெய் புகழுங் காணியே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 4

புருடர் தம்மாசு போக்குற நியமம் புகுமயன் முயல்வினை யொழிப்பா
றொருபரி யெண்ணுந் திரிவித மிலதா முண்மையை யுணர்த்தினை மறவேன்
றெருவுக னின்றைய மனுதெனஞ் சோலை தினகரன் றினைநனி மறைப்பான்
வருதரு வனவற் றமுவுறு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 5

2. காரணத்வ விசாரம்.

முத்தொழிற் றனித்து நினதிலக் கணமா முற்றினு நினதிலக் கணமா
மொத்துற வபின நிமித்தொபா தான முலகுரு வீவர்த்தமா மதுவுஞ்
சத்துறு வீடம வயலிய லெனவே தாய்நின தருளிளு லுணர்ந்தேன்
வத்துவே சித்தே யின்புரு வமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 6

தாயது மாயைமேயதும் வானந் தொன்னின துளமிரு வாதா
மாயிரு மறைக ளுணர்த்தலி னுயிர தாகுமம் மறைக்கருத் தயலாஞ்
சேயென தரிய சிறுவனே யென்றாய் செங்கரி கந்தனென் னுமம்
வாயிரு குமா ராயெனு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 7

ஒன்றென மாயை யவீத்தையை யுவந்து முயிரிடத் தாதலா லுயிரே
துன்றிய விவகா ரத்துற னினது தோற்றமற் றதுவெனச் சொற்றா
யன்றமன் மதனை யழலெழ விழித்த வையன்கை யுறமிக வழந்தும்
வன்றனு மேரு விசழ்குய வமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 8

கனவினை யுறழ் வுயிரெவை தமக்குங் காரண மாயையு நீயு
நனிபரி னும விவர்த்த மதாலே நண்ணிடு மெனவினி துரைத்தாய்
மனதுற முனிவர் நினைதரு மரிய மங்கலப் பதங்கன்போன் றொளிரும்
வனசம்வாழ் தேவி மார்தொழு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 9

தேவிசிற் புகன்று வாயிலாய் மாயை செப்பியின் காரியத் துலவ
லாவதுஞ் சுயமாய் நியுபா தான மாயினுந் துணைகுண மாயை
மேவலின் மாயை காரணங் கவுண மேனினைக் கென்பது முணர்ந்தேன்
வாவிக னிரைய மகிழ்வுறு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 10

3. ஜீவேசுவரி ஸ்வரூப நிர்ணய விசாரம்.

இருவகைப் பிரதி பிம்பமு மிருவ ரிதைவிநின் மாயையே பகுதி யரியவங் கிசங்க ளிரண்டு லவித்தை யாகுமென் றுரிய ரதைந்தார் திருமுனி பணியச் சினந்தவ மான திவ்வியத் தலத்தனி னுறைவோய் வரைபிறை மகனே முகுளித் வமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 11

முக்குண மதனி லொன்றிரண் டிரண்டா மூலமாம் பகுதியே யிரண்டு மிக்க சத்திகளான் மாயையு மவித்தை மிளிர்ந்தரு மென்றெனக் கறைந்தாய் துக்கசா காத்தே தவித்திடு மெனையுந் துயரலென் றஞ்சலித் தெடுக்கும் வக்கண மிணங்கு மன்னையே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 12

துக்கர வவித்தை காரியக் காணந் துதைநிழ லிருவராமதியின் றக்கவா சனைசா ரிருண்மதி நிழல்க டடையிலா லிருவரென் றுரைத்தாய் கக்கிய வசன மொக்கவே காணுந் கடுத்தவ ரிருப்பவிங் கெனையும் வக்கிர துண்டற் கடிமையாக் கமுத வல்லியே களர் வள ருமையே. 13

பிம்பமும் பிரதி பிம்பமு மிருவர் பிறக்கவச் சினனலன் மனத்தே பம்பிவை யலவா மவித்தையா னீயே பன்னுறு லீலையென் றறிந்தேன் ஐம்பொறி வழியை யணுகுறு வரிய வருந்தவர்க் கைந்தெழுத் தருள்வான் வம்புறு கடம்ப மகற்றரு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 14

4. ஜீவைக்தவநானுத்வ விசாரம்.

உயிர்க்கப்பற் பலவோ வொன்றதோ வெனவே யொன்றுபி ரோடுது மாக மயங்கொப் புரையு மிரணிய கருப்ப னம்மைநின் னிழலத னிழல்க ளயலுயி ரென்றா யருங்கரும் பெனவே படர்ந்திடு நெற்பயிர் நிறையும் வயனிறை கயல்கள் மயங்குகண் ணமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 15

ஏகனே காய மியாவையுத்தனதா யென்னுறு மின்பசங் காமோ வாஹேற் துமையா லணுகுறு கரண மவற்றிறுந் சேவநா னுத்வ மாகுமென் றிசைத்தா யருத்தவன் றனக்கா யாலவாய் வீதியி லமர்ந்த வாகுநற் புணருங் குணகண வமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 16

கரிநினை யணைத்து மறைத்திடு மொன்றே கரிமறை பிரிவுகள் பலவா மிரிதரி லிலமா மிருதயக் கிரத்தி யேதுவா மவித்தையொற் துமைக்கே ய்ரியவிங் கிநனை யறிமென வறைந்தா யருமறை யமார்கள் பொற்ற வர்வனத் தாடுகிறையு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 17

உறுமிரு ஞாயிற் தன்மையை நீகர்ப்ப வுயிர்தொறு மலித்தைவே னுளவா
செறியனு யிருத்திநிவிர்த்தியால் விவத்தை சிவனுமென் தருளிஞ லறிந்தே
மறிகர மேர்து மண்ணவின் மடிமேன் மங்கல மொழி. மழை வழங்கி [வ
வறுகைக புரியு மரியின் னமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 18

திக்கிதி லெவன்ற னிருள்செயு மெனினிவ் வியாவையு மென்றனை யன்றி
தங்குவ ருலகத் தனித்தனி மாயை தானாவைப் பற்றறு மயலாம்
பொக்குவி ரோறு மிருள்மறைத் திறமென் பொழிமொழி மழைசிறி தலவா
வச்சமே பிதவிச் சடவினுக் கமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 19

5. கருத்திருத்வ விசாரம்

காரிய வுதவி ஞானசி கீர்வைத் ததுவுறன் ஞானமே கதுவ
லோருதல் படைப்பை யுன்கருத் துருத்வ மொவ்வுமென் னுன்னடி பரவு
மாரிய ருருத் தெருளின மறவே னளியினுக் குவமன்மற் றிலவாய்
வானியை யுதவுக் கருணைசா ரமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 20

6. ஈசுவரியின் சர்வக்ருத்வ விசாரம்.

விரும்புமுற் றுணர்வ தெவ்வனங் கரணம் விதிதயில் லதனிஞ லெனவே
பரம்புயிர் மதியின் வாதனைக் கரியாம் பான்மையா லாமெனப் பகர்ந்தா
யரும்புமென் முலையா ராகையில் வீயு மடியனைக் காத்தருள் புரிவான்
வரம்புசெய் தானு மம்மையே யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 21

செப்பதி விம்பங் கவர்த்தி மாயைத் திருவிருத் தியைக்கொடங் கதுவாஞ்
சுற்பயி லாலோ சனைபுரு முக்காற் றார்பொருள் வீடியக தீயார்
சுற்பமே யதுவா மென்றனை மெனையான் கரிமுதற் பயந்தகற் பகமே
வற்புறு மனமி லன்னையே யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 22

தன்னுணர் வதருத் தந்தை கருவங் தாமிலங் குறுத்தகை மையிரு
லன்னதாஞ் சுருவ ஞானசல் வடிவ மரும்பொரு ளவச்சின மான [ய
தன்னுணர் வதற்காய்க் கருக்குறை மெனவே தாயெனக் கருளின தனை
வன்னின வேனது மாற்றி மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 23

7. ஜீவாற்பத்வ விசாரம்.

நின்னிக ருயிர்த்தி லென்னென யினவ நிறையுபா தானமன் னுளத்தாற்
சுன்னிகர் ஷயதாம் விருத்தியை விழையுத் தன்மையை யுணரெனப் பகர்
யன்னியஞ் சிந்தி மின்றியே யருப்ப வாகியு னியுலெனத் தோற்ற
வன்னியத் திரவி விழியை யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே.

வீளைபொருள் வளையு மறிவினி னொடபி வியத்தியெய் துறமனச் சிறுகாற்
தளையுயிர் வீளையும் விருத்தியை விடயாச் சாதன நீக்கிட வதனை
யளையொரு வாயி லாக்கிடு மெனவே யடியனுக் களியினு லறைத்தாய்
வளைநிறை கரத்தால் வாவெனும் முழுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 25

8. சம்பந்த விசாரம்.

விபுவிட யங்க னொற்றுமையோரின் விடயவின் விடயிமற் றுயிரி
னபினமாம் விருத்தி யொற்றுமை சையோ கஜசையோ கம்பரிச் சினமா
யபினமா மயிக்க மதனினு னெனவே யாநினதருளிஞ லறிந்தேன்
வபுமர கதமாம் வடிவினு யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 26

9. அபேதாபி வியத்தி விசாரம்.

விடயவுட் கரண சேதன வயிக்கம் விடயசே தனநிழ லுளமார்ந்
திடுமுணர் வயிக்கக் கடபிம்ப வுணர்வுக் கின்னுயி ரயிக்கமென் தருளா
னடுவினை யுணர்த்தினளின மென் தலையி னுட்டிய பரிசையான் மறவேன்
வடமொழி தமிழின் மொழிபொழி யமுதவல்லியே களர்வள ருமையே. 27

10. ஆவரணாபிவ விசாரம்.

மறைப்புற லமிச நாசமுட் சுருட்சி மாற்றதல் விருத்தியோ டுற்ற
சிறப்பறி வளாவா ரகத்வநல் வியல்புஞ் செறியவத் தாவிரு னெனவாந்
திறப்பட வுணர்தி யென் னுணர்த் தினைநீ தேவியின் தினையுணர்ந் தவர்க்கு
வறுப்புறு விரையில் துக்வரு ளமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 28

11. அவஸ்தாஞ்ஞான சாதித்துவானாதித்வ விசாரம்

புகலிரு னாதி யற்றது துயில்போற் புக்கது புக்கிலாப் பக்கத்
தகல்வதொவ் வொன்றா முன்னின்மை நிகர்ப்ப வவ்வுழி யுறவுற நீக்க
மகல்வுரு மறைக்கு மியாவையு மொன்ற லழிவொளி வாமென வறைத்தாய்
வகைவகை யமரர் பணிதரு முழுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 29

12. தாசாவாகிததுவிதியாதி ஞானவைபல்ய பரிசார விசாரம்

இன்னன மாயிற் றுரையின் தலத்தி லென்னவா மெனமுத லதனாற்
பின் னுறன் மறைக்கும் போதுநப் பிறங்கும் பின்னதாற் றேயமொ டடையா
மென்னவெற் கருளு மெழிலையென் சொல்வே னிருமக வீருபுர யமர
வன்னயான் பணிய முன்னரு ளமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 30

13. பரோட்ச ஞானத்தின் அஞ்ஞான நிவர்த்த கத்வ அநிவர்த்தகத்வ விசாரம்.

இவ்வகை நிபம மென்கொலோ வம்மே யென்றிடி விருவித முயிரோ
வெய்யு மறைப்புக் காட்சியற் றழிபுக கருத்தினி விருத்தென வுரைத்தாய்
நிவ்விப முனிக்குப் பிரமதான் டவத்தைச் செய்திடு ஞானநகமழ்வாய் -
வவ்விருந் கடிய வாமமா ரமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 31

உன்பொருள் களிலே விருளு மழிவோ வுதம்பெருங் காட்சியாற் சுகாதி
தனவுறு தெனினோ சாக்கிபா சிமமாய்ச் சார்தலி னின்றென வுரைத்தா
யினவறுந் கரிய தமிழ்மறை பாட வின்னமு தனித்தசீர்க் குயமாம்
வளர்நிரு வமுத கலசமா ரமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 32

14. சாட்சி சொருபநிர்ணய விசாரம்.

சாக்கியே யிரண்டு தனுவதிட் டான சச்சிந்த டத்தமாஞ் சேவன்
மாக்கட வுருமன் றன்னையே யுன்ன மாணு மறைபெலாம் புகலும்
நித்தியே புலன்க ணின்கிணை தவர்க ணின்றொடு மேகமா வான்மா
வாக்கிப மருதம் பவனவா யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 33

ஒருவனே தேவ னெனுமறை முறைபி லுருவவேற் றுமை யுதானே
தருமித ம்மிச சிகருநிக் கோட்டி தமமன வுபாதிச ரறைவார்
நெருவிலே திரித்து தேவிநிற் செபித்துத் தேகயாத் திரைகடந் திடுவான்
வருமவை கொளுமா தவர்பணி யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 34

15. அவித்தையாதிகளின் ஆவிருத அனாவிருத சாக்ஷி சைதன்னிய பிரகாசியத்வ விசாரம்.

சான்றிருண் மறைப்ப வொளிப்பதெவ் வனமாஞ் சாந்தென ராகுசந் திர
ன்போம், சான்றொழித் தயற்பான் மறைப்பென வருளிச் சூழ்க்கனே
னிழுக்கற்புரிந்தாய். தோன்றிய மாலா தாரகந் கருஞ் தோன்றலைப்
பிரித்துறு துறையும், வான்றவர் வழுத்து மணியணி யமுத வல்லியே
களர்வன ருமையே. 35

சேதன மறைப்பின் நெளிந்கக பாகந் தெரிதர லுரித் தெனிற் றடையென்
னோது பரம ப்ரோமை யின்னிடமா மொன்னறு பவஞ்சக மறைப்பா
மிதின பிதபத் தென்னெனப் பணிந்தா பென்றமுன் பதமற வார்தம்
வாதனை யறுத்து முத்தியி யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 36

16. அகங்காராதி ஸ்மிருதி சித்தார்த்த சமஸ்கா ராதான விசாரம்.

நித்தியச் சான்ற லச்சமஸ் கார னிகழ்விலே யதினொளி ரகங்கா
ரத்தனு சந்தா னமதெங்ங னெனவே ரயிபெந்த விருத்தியார் சாக்கி
யெத்தினை யிலக்கு மதனிஞ லதன் றெனழிற்சமஸ் காரமா மென்றாய்
வத்தெனும் பணிவ ஞயகி யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 37

என்னுமின் னியம யிருத்தவி னையலோ ரிரும்பொருள் விருத்திஜ வதனான்
மன்னுமாங் கார வவச்சின மதனான் பருவுறு கரியநித் தியமா
மன்னதாற் சமஸ்கா ரம்மகங் கார வருமிரு தியுமுறு மென்றாய்
வன்னியா வடிவ வன்னையே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 38

அகமுரு விருத்தி யவீத்தியா விருத்தி யாசரித் தடைசமஸ் கார
மிகவிருத் தலினன் மிருதியு மேலு மிளிரக முபாசனை யுறழ்
வகமது ஞான மன்றள வையின லாயதன் மதனிஞ லென்றாய்
வகிர்தரு மைம்பா லெழிலியா யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 39

கிரியையன் மகமோ ஞானமா மனமாங் கிளர்பிர மாணமா மதனா
லருமதைக் கவர்த லாசல விதனா லாம்பகிர் காண்விருத் தியினு
லெரிவுறு மிருடா னென்றனை யிடபத் தெந்தையொ டெழினிறை மருங்கில்
வருதிருப் பவனிக் காட்சிய் யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 40

வழுவிதம் விருத்தி யிருள்கெட மயலும் வழுவுறு மிதுவழு வுறினுங்
கழிகிளிஞ் சலிலா மயிசவஞ் ஞானக் காழினால் வெள்ளியின் மயலாஞ்
செழியிதை மனநிற் றேரென வருளுந் தெருளினை மருளனென் மறவேன்
வழுதியின் மகளா யாழியோச் சமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 41

இதமறைப் பமிச மிரியினு மெழுச்சி யேதுவாய் வெள்ளியின் மயற்கே
யிதுவெளி யெனவே மாசினு னுறலா னிதுவிலே யிருள்கெட விலையாஞ்
சுதவறி யெனவே சொற்றனை கல்லாச் சொற்கொடு சொல்லுமென் றுதியை
வதறுத லெனவே மகிழ்வுறு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 42

ஒருவிதமேது வயல் பயன் பயவா வோதத னபிவியக்த சான்றற்
றெரிதரு மிதமோ மயல்பயிலேது திகழிதம் ரஜமற் றதுவாய்க்
கருதென டுரைத்துத் திருத்தினை கழல்சேர் கடையனை யருள்விழி யதனால்
வரகவி யாக்கும் விரகியே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 43

ஞானமற் றிரண்டே விதமய லேது நல்லிரண் டறியுமற் றதுதான்
மானத மிதமா மற்றது விருட்டா மருவுறு திதந்தனை யென்றும்
கானக மயிலும் கயிலைவாழ் மயிலும் கனிப்புறக் கண்முன நடிப்ப
வானவர் பாட மகிழ்வுறு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே.

44

17. அபரோக்ஷானுபூதியின்பொருட்டு விருத்தியின் நிர்க்கம விசாரம்.

கொம்பறு விருத்தி யறிவீது னுஞ் கெம்புறல் பயனிலென் றிடினே
கனம்படு விடய சித்திலக் கெவான் கருத்துறு விருத்தியென் றனைந்
யுனம்புகு வரக்க ளியாவையு முதவி யுன்றிரு வடிபணி பவரை
வனம்பெற வளர்க்குங் கருணையா யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 45

செவிலெற் றுமையா லின்பெனக் கடத்திற் செறிவுற வெளிவிருத் திய
மதுகந்த மாதி வெளிவரல் கடுப்ப மருவமென் றருளிது லறைந்தாய் [தால்
துதிதரு மெனது மனந்தனை யினிய தாயந் சினகர மாக்கி
வதிதரு கருணை நிலையமே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 46

மண்டிய விடயா வரணிக் காயின் மற்றெனே வெளிவிருத் தியதாற்
சண்டைஞா னுஞ்ஞா னங்களுக் கேலுஞ் சார்புற வெளியிலென் றதைந்தாய்
திண்டறன் மாறன் மகாரதன் தனக்குத் திருச்சுத ரிரண்டரு டேவன்
வண்டர் மாலை மார்புறு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 47

சேருறு மிருட்டுக் தன்னிலைக் கனத்த சித்தினு னீக்கமாம் விருத்தி
சாகுமாஞ் சமவெந் தமவொளிக் கிரிவு சாகுங்கண் கூட்டினு னென்றும்
துருவா சறைப்போல் வீரசே காரைத் தாயந் பனியெயப் பணித்த
வாரியப் பணியும் பதமல ரமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 48

நல்லறி வுபரா கப்பொருட் டபேத நாடயி வியத்தியின் பொருட்டாஞ்
சொல்லிவ னென்பா லுபரிட மொழிக டோய்வுறு மபேதமா மென்றும்
சொல்லைய நீகர்ப்ப வென்னையும் பொருளாய் நீயிரு னொடிகடிக் தாள
வல்லியோ வென்ன வொமெனு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 49

முதலாவது சமன்வயப்பிரகாரம் முற்றும்.

இரண்டாவது விரோதப் பிரகரணம்.

1 சுருதிப்பிரத்தியக்ஷங்களின் பிராபல்ய தெளர்ப்பல்ய விசாரம்.

திருத்தனிச் சுருதி முடிச்சமன் வயமோ திகழ்ந்திடா கடசற்காட் சியிலு
வருத்தெனக் காட்சி சத்தையே கவரு மகந்தனி வமையென வறறந்தா
யுருத்திர பிரமலோக்சிய ஞான வுயர்த்தபுட் கரணிகாற் நிசையும்
வருத்தன மாக நாப்பணை யமுத வல்லியே களர்வா ருமையே. 50

கடமுதற் பொறிக்காஞ் சன்மதியெனது கனவிருப்புணருங்கண் ணுணர்ந் துந்
திடத்தவா வேத கத்வமா னத்தவஞ் சிவணிதா தெனவெனக் குரைத்தாய்
பிடிநடை மாதர் மயலின்பின் ணுணங்காப் பெருவர மென்றனுக் கருள்வோய்
வடிகொள்கிற் துரஞ்சார் கண்தன வமுத வல்லியே களர்வா ருமையே. 51

சாதியா தியதா மித்தையாம் பிரமசந்திர கணம்வரை சத்தே
யோதிய கவர்ச்சி யாதலின் மயங்கே லுண்மையென் றெனக்கினி துரைத்தாய்
நீதியா யடைந்தார்க் கருள்செயு மிறைவ னிற்றொழு தருள்செய்வா யெனவே
வாதியா தருளுந் தெருட்சுட ரமுத வல்லியே களர்வா ருமையே. 52

சுருதிநிர்த்தோஷம் பிந்திய தெனினுஞ் சொன்முதற் காட்சிதோ டமதே
சுருதிதாற் பரிய வதிபிர மாணஞ் சுருதிந் தறகமையு மென்றாய்
தருதியென் றிரப்ப முத்தியை யடியர் தடையிலே யெனவுயர் கொடியால்
வருதினென் தறழக்கு முயிர்த்துணை யமுத வல்லியே களர்வா ருமையே 53

சுருதிப் பிரத்தியக்ஷங்களின் உபஜீவகபாவ விரோத பரிகார விசாரம்.

வருணமார் காட்சி ஸ்ரீவியம் பகைக்கில் வரமறைக் கென்னண மெனவேதாய்
வருணமார் காட்சி மெய்மய லொலிக்காம் வண்மையைப் புண்மையேற் குரைத்
வருணமுத் தேவர் முத்தொழி னடத்தும் வகையினுக் கேதுவாய்ச் சான்றாய்
வருணமுத் தேவி யாயம ரமுத வல்லியே களர்வா ருமையே 54

யோக்சிய மெனினு மில்வரைச் சத்தா யுத்தமா முண்மைநீக் கதுவா
மாக்கலந் தத்வ சத்வமே யுலவ லாகியு முரணிலென் தறறந்தாய்
திக்கதம் வீடில் வீடெனப் புகன்று சினந்தவ மாக்கரற் கினியாய்
வாக்கரு மறையாய் புரையிலா யமுத வல்லியே களர்வா ருமையே. 55

உண்மைவிட் டனிய கற்பனை மிலையே லொண்வெனிக் கற்பயமெப் படியாய்
கண்மையின் தனர்கங் காட்சிபிற் சொல்லாங் கற்பனை யொப்பெனப் புக
திண்மைமெய்ம் முனிவ னிருளா ரெனவே திரவிடஞ்சியாற் பாட (ன்றாய்
வண்மையாய்க் கேட்டு மகிழ்வுறு மமுத வல்லியே களர்வா ருமையே. 56

3. பிரதிபிம்பத்திற்குப் பிம்பா பேதபேதங்களாற் சத்தியத்வ மித்தியாத்வவிசாரம்.

மயந்நலச் சன்னி கருஷமின் மையினான் மதிமுக முஞாழு டயலாம்
புயனிதத் தாயே பென்றிடி னாடி பொருந்தாத் தன்மையா ரோப
மயன்மய வினையென் ததைத்தனை யனங்க னருத்தனா வனந்தரு தாளம்
வயுற்றரு பவனங் கலத்தணி யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 57

ஆதரி சத்தே யனுபவ வதன மயன்மய வேதவின் தென்னி
வந்தரி விசேஷ பம்முள தென்னா சின்மலை கருணையா லுரைத்தாய்
குதெலாங் காத வலியதாம் பிரம சூத்திரம் புரியுமா வலியை
வாதார யணர்க்குக் கொடுத்தரு னமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 58

மூலவஞ் ஞான மேதவாம் பிம்ப முட்டிற் முஞா திபாத
மேலபிம் பாதி தோஷஜாத் திறத்தா லெய்தும்பரா திசிகத் தகைமை
செயினே யுணர்வன் உருத்திய அரைமைச் சிறியனென் மறத்தலுந் தருமோ
வாயையே யுலக மூலமே யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 59

4. ஸ்வப்நாதிஷ்டான விசாரம்.

துதைகரு மூல விருளிளித் திரையாற் றெல்லென துணர்வுபாத் தியமா
மதானு வறிவாற் செயென ததிவி னயற்கெடற் பிரதிபா சிகமென்
னிதையடி காயே றுணருமா தனித்தா மின்பமேப் யொளியனா யிருளை
வதைசெயும் பிரதி வளர்செழி யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 60

அவத்தைத் திரையே யேதுவாம் விசுவ னறிதரி லழியுதித் திரைசா
ரவத்தகக் கண வலியி யத்தமதா மதிவறி லரும்புமென் ததைத்தாய்
விவத்தைக ன்வுவ யாவையும் பொறித்த வேதந் தலைவியே மலையின்
வலத்திருக் குதலை மதலையே யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 61

தும்பவல் லவித்தைப் பதிவிம்ப வறிவிற் சுயஞ்சுடர் விருத்திவேண்டிலையா
மைபகம் குருதி யுபதே வதன்ற னருப்பதி விம்பசித் தினினா
மைபவற் தந்தி யெனமருள் புரிந்தாய் மலையத்து வசன்றிரு மகளாய்
மைபகம் புத்த குமரியே யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 62

சத்தித் தமரிவப் பதிவிம்ப மதனிற் கொல்லா வனன்யவெத் யமதா
மத்தித் தமிக வல்கின பிம்பத் தவ்வரிவ வலித்தையா சிரமச்
சித்தரு காளு மென்றென சித்த தினகன் தன்னகின கமார்
வத்திக னைக்கட னைத்தரு னமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 63

5. ஸவந்தபதார்த்தானுபவ விசாரம்.

கழியிப்பி வெள்ளி சாக்ஷி மாகக் கனாக்ஷத் தனுமய லாகு
மொழி திட்டிசுருட்டி தனினை வதுவு முருமய லெனவுரைத் தனையால்
செழிதரு வனங்கற் பகவணங் களரி செறிபரி ஜாதமர் தார
வழிபடு பெயரு ரமர்தரு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 64

6. திருஷ்டி சிருஷ்டி கற்பக விசாரம்.

அணிசமார் திருட்டி சிருட்டியி லவத்தை யதனோடு மகிலமுன் னதுசா
ரினியறி வீயு மிதுவவித் தையனா தியினைவிட் டயலின் கற்பகமா
மெனவரு ளினை நீ யெழின்முகங் காங்க ளிருபதந் தனம்வழி யாவும்
வனசபூ வரும்பு விதமுற முத வல்லியே களர்வள ருமையே. 65

திட்டியே சிருட்டி யயலிலை பேதந் திகழ்த்துறு மளவையில் சிருட்டி
திட்டி வாதத்தே யிர்வச னீயஞ் செப்புதல் தப்பிலை யென்றாய்
மட்டுலாங் கமல மாயிர மெடுத்து மகிழ்செயும் பூசையாற் றிதிக்காம்
வட்டபா னியன் தன் றங்கையே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே 66

7. மித்தியா பூதத்திற்கும் வியாவகாரிக சத்தியார்த்த கிரியாகாரித்வ விசாரம்.

உலகது பொய்யே லர்த்தந் கிரியை யுறுதல்கா ரித்வஞ்சொப் பணம்போ
லிலகுறு பொருள்போய்த் தொழினனா வரலா லிரண்டினிற்சத்தைபே தமதா
மலரொளி யிடத்தே புருவன்செய் தமர்தா னர்த்தந் கிரியையா மென்றாய்
வலைமகள் குறமின் மாமியே யமுதவல்லியே களர்வள ருமையே. 67

அருத்தசத் தையினை யத்தொழில் வீழையா தையபொய் மெய்வடி வொன்
மருத்தல நீரிற் சாதிதின் மாந்தின் மனுமருத் தத்தொழி லோடல் [தே
திருத்தசர் வார்த்தந் கிரியையி லென்றாய் செயசெய செயவென வமரர்
வசத்திரு மகளாய் வருமரு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 68

8. மித்தியாத் தன்மைக்கு மித்தியாத் தன்மையேனும் பிரபஞ்சமித்தியாத்வ விசாரம்.

மித்தையின் தன்மை மித்தையே லுலக மித்தையன் தத்வைத ஹானி,
யத்தன்மங் கனாக்குத் தன்பகை நீக்கி லத்தன்மி சமசத்தா கத்வ,
மொத்ததாமென்ற யெவர்கடம் மாலுமொழி க்கொனாப் பவக்கடல் கடத்தும்,
வத்தையே யெனையான் முத்தமே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே 69

9. ஓளபாதிச ஜீவபேதத்தாற் றுகதுக்காதி சாங்கர்ய வியவஸ்தா விசாரம்.

பின்னசி வர்க்காற் சத்வீதி யத்வம் பிறங்குறா பின்னமின் றுபாதி பின்னமின் பாதி யுபதித மொன்றும் பின்னின்ப மாதியெங் னனமாங் கன்னலே யமுதே கருணைவா ரிதியே கணபதி வடிவவோங் கார வன்னல கதிமே யுன்னரு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 70

மறைமனக் கதைய வதுகொடே விவத்தை மன்சிதா பாசனுக் குளமார்ந் துறைவிசிட டமதிற் கென்றருள் புரிந்தா யுண்மையை யுணருதா லோத லிறைவி ின்கழலைப் பணிதா னினையே யென்னுரு வாகவுன் னுறுதல் வறியன்பெற் றிடவே யருடரு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 71

போத்தரு மணசான் னித்தியத் தறிவிற் போத்தரு வயலொரு தாய்தி லேத்தமா கிரய பேதமே யீனு மிருமையின் பொய்யையென் றினைந் தோத்திதம் வேத சாத்திர எல்வார் தோடுடை யாதிய மொழிகள் வாத்திய முழங்கப் பார்த்திடு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 72

10. ஜீவர்களின் னுகாதியன னு சந்தானப் பிரயோஜ கோபாதி விசாரம்.

இதுவிங்க ளாக வதனது கவர்ச்சி யின்மையி னேதவென் போகா யதனவி சிலைஷ சாலியாற் போகா யதனபே தங்களே துகளாஞ் [வேன் சுதவென வருகுஞ் சொல்லின யெனியென் சொப்பனந் தன்னினு மற வதைநினைச் சிறைக்குஞ் சுதையெனு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே

உடன்மன மஞ்ஞா னத்தின்வேற் றுமையா முலகுபொய் யுடவிறை யேக மடர்பகை யளவை முன்னு ளு வதஞ் லறியென வறியனுக் குரைத்தாய் வடவன லினைய மனப்பகை யுருகை மன்னிய முனிவருக் கருள்செய் வடபிழ லிறைவ னிறையியே உமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 74

இரண்டாவது அவ்ரோதப் பிரகரணம் முற்றும்.

முன்னாவது சாதனப் பிரகரணம்.

1. கன்மங்களின் வித்தியோப யோகப்பிரகார விசாரம்.

ருமம தாலே பின்னடைவென னற்றொழின் மிருதியா லெனவே ஞானம் தலவா மறைநிது லறியு கைசினிற் றொழிப்பயன் ஞான யானதி லெனவே யகரத்தருள் புரிந்தா யன்பர்க ளன்பிடு விழம் உன்ன கரமார் டொடையல்லையமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 75

2. ஆசிரமகன் மங்கட்கே வித்யோபயோக விசாரம்

விதிதவா சிரம கருமமா மேது விதூநந் கருமமு மேது
கந்தத சித்தியங்க ளேதுவா மன்றிக் காமியங் கருமெனக் கணித்தாய்
சதுருடன் கயிலை யேகியொன் நிந்து தனமிரண் டென்சவுந் தரனை
வதுவைசெய் துனது முடியரு ளமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 76

3. சந்யாசத்திற்கு வித்யாவிநியோக விசாரம்.

ஆசிலாத் தறவின் வாயினற் றெழிலா லழிவிலா வகவழி வதிட்ட
மாசவ னுங்கந் திட்ட வி கேப மாறன்மு வருக்கொரு வருக்கே
பேசலா மென்றாய் ராசவி னன்பாற் பெருகிய வீரசே கரத்தால்
வாசமொன் கயிலை நாணவாற் மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 77

4. சிரவணதிகார விசாரம்.

தறவிக டமக்கே சவணமுக் கியமார் துன்னர சாதிகட் கமுக்யந்
தறுகலந் துணர்தி யென்றனை மாலா தாரகன் தன்னையு மரிய
தறவியர் வேந்தா முளீவரன் றினையுந் துணையெனு மிராசவை வீர
வறவமா தவனைப் பதத்தணி யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 78

5. அமுக்கியாதிகாரியாற்றிய சிரவணத்திற்கு ஜன்மாந் தரிய ஞானோபயோகித்வ விசாரம்.

சென்மவந் தரத்தாம் ஞானமார் சவணந் திருட்டமே லதிட்டமென் னென
கன்மவ பூர்வஞ் செய்சவ னோப காரியா மறுபிறப் பங்னென் (வே
நென்மன மாசு கழீஇயதை யெளியே னென்னெனப் புகலுவ னெந்தாய்
வன்மனக் கொடியர் மருவுறா வமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 79

நின்மல ஞானம் வரைசெயுஞ் சவண நியமமா மதிட்டவே துவதா
நன்மக சவண மெண்பது மிருதி நாளினின் ஞானமா மென்றாய்
புன்மல நிறைந்த வரிவையர் மோகம் பொருந் துறு திருத்திட வேண்ட
வன்மயில் லாம லருடரு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 80

6. நிர்க்குணத்திற்கு முபாசியத்வ விசாரம்.

சிரவண நிகர்ப்பப் பிரமவித் தையினிற் நிகழுநீர்க் குணவுபா சனைதான்
பிரசனம் புகலு முக்கிய வேது பேணுதி யென்றசொற் றனை
குருமொழி யுளத்திற் கொண்டெின் டடியேன் குமரியர் மயலின்மங் காமே
வரதையா யருளும் நல்லையே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 81

7. பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார காரண விசாரம்.

கிணதனோ சாத்திரி காரணமென் னெனவே நீன்பிர சங்கியா னந்தான்
மனதுமேற் றுணியா மகமனு பவத்தே மன்னலாற் காரணமா வாக்ய
மணனியா மறையா லென்றமை சிந்திதோ மலந்தலை யுலகெலாங் காக்கும்
வனதமே னியன்றன் தங்கையே யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 82

8. சாப்தாபரோக்ஷ விசாரம்.

வரிவிதி யோமம் புரையவே காட்சி வளர்ந்தபா வினெகிறை மொழியால்
வாதிபா னஞ்சார் மண்பட்ட விட்ட மங்கைபா லெனமகா மொழியா
மரியவென் குமா வென்றனை முடவனருணனும் ஞானநீ குறவீ
வரபல சிவதையும் பொங்கர்வா முமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 83

சயம்ப ரோகும் யானென துணர்வு சுருதவாக் யஜமபி வியக்த
சயவென தருவே வேனக்குச்சா க்ஷாத்தாஞ் சொல்பொருட் கெனதபேத
லியையமென் நிதசத்தா யிமவிறைக் கரிய வினியகீ ளதையயீ யம்மே[த்தா
வயவனுக் குஞர்வற் சுருரு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 84

9. அஞ்ஞான நிவர்த்தகத்வ விசாரம்.

வீழ்வெழும் விருத்தி கிணதிரு னீக்கவேண்டுமென் நிடிவது வெனையோ
தமுதவில் தமுதி னதிட்டமார் வேதாந் தஜமதா மென்றஞன் புரிந்தாய்
செழியான் மகனாய்த் திருவினையாடுஞ் செல்வமே யென்னுயிர்த் துணை
வழிவழி யகமை யெனைக்கொளு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. [யே

தத்துவமெமால் விருத்தியாஞ் சொருப சம்பந்தச் சிறப்பினு விருனைக்
கொத்ததற் றுணைச் சொல்வதெந் தனமாய் குணமுகைழ யெனவறி யென்றாய்
சத்திய ஞான வனந்தவா னந்த சம்புலா மெம்பிதாக் கினியாய்
வத்திய யல்லாச் சந்தமே யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 86

10. பிரஹ்மாகா விருத்திநாசக விசாரம்.

தென்னிய விருத்தி ஸக்கமென் னனமாஞ் செப்பெனக் கதகரே னுணைப்
வன்மையபித பவமென வெரித்த வன்திரு னைஞ்ஞ வணல்போற் (போல்
கன்மம் தறிமென் தருகின்ற யிருஞ்செய் கானகத் தனிந்பா னும்
வன்னியை மனக்கும் குதவியீ யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 87

விருத்தியா ரூட சாக்ஷியே யெனவையும் வீழ்த்திமெர் ரவிகரன் போன்றே
விருத்தியா விருன்போ முலகத னழிவால் வீடுலே சத்தினு லென்றாய்
சுருத்தவொன் மகிட வகாரே முதலாம் காமமா நியையெலா கொடியில்
சுருத்தியின் பரித்த திருத்தியே யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 88

முன்னுவது சாதனப் பிரகரணம் முற்றும்.

நான்காவது பலப்பிரகரணம்.

1. அவித்யாலேச விசாரம்.

எண்ணும்வீ டெதரு லஃதெது வெனவே யிருளின்வி கேட்பமா மிங்கு
நண்ணும்வா தனையா மெரிபுகு படமா நண்ணுரு வணுவுமென் தனை
கண்ணரு மிளங்கொம் பன்னையே மின்னுங் கவின்மிரு தேவியே பசிய
உண்ணமா ருருவே யருவமே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 89

2. அவத்யநிஃருத்திஸ்வரூப விசாரம்.

நிக்கமென் னெனவே யென்னதே வைந்தா நிகழ்பிர காரமாம் ஞானக்
காக்கிய காலத் தாம்விரி விருத்தி கணிகமாம் பாவமாந் தொழிலாம்
ஆக்கவு மதனைக் காக்கவும் போக்கி யாடவு மூவருக் காக்கி
வாக்கொடு மனமுங் கடந்துள யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 90

3. முக்திஸ்வரூப விசாரம்.

கணிக்கமெந் நிரமி லென்றிடிற் பிரமக் களிப்படை விடர்வொழி வாரு
துணுக்கவிவ் விரண்டிற் துயரதல் சேட தவன்றது சொருபவின் பென்றாய்
குணக்கட மணக்கும் பிணக்கறு கரியின் குரைகழற் றெழுக்கவு நினதான்
வணக்கமு மதவா வரந்தரு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 91

4. பிரஹ்மானந்தத்தின் பிராப்யத்வ விசாரம்.

நித்திய வடைவ தென்னினு மிருளா னின்றது கெடிலெழல் பணிபோன்
மெத்தவின் பிலையென் மையலோ வுணர்வான் மெல்லுறி னடைவென மிளி
தத்தமா யுடலே முதலன வாக்விச் சச்சிதா னந்தமே ய்ந்து [ந்ததாய்
வத்தகம் புரியுஞ் சிறுமியே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 92

ஆனந்த மிருந்த காட்சியில் புமர்த்த மரியாத் காட்சியால் வீடா
மானந்த வுணர்வு மைபலாற் பேத மழியிலோ பேதமில் காட்சி
எளிந்த மரும மறித்திலை யென்றா யெண்ணினு மின்னகர் காண்பான்
வானந்தத் தருளும் வள்ளலே யமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 93

5. முக்தனுக்குப் பிரஹ்ம பாவ விசாரம்.

ஈசனு யுறலோ முத்தன்நாய் யீயா யிருத்தலோ வோருயிர் வாதத்
தாசிலா நியா மாவிலா வுயிரி லவன்பதி வீம்பனு முனையே
தேசுறப் பெறலா மென்றனைத் தெளிந்த தேசிக ரறைத்தனர் மலரின்
வாசமே யென்றா ரிறைதரு மமுத வல்லியே களர்வள ருமையே. 94

விடப்பிச் சாத்தே யிச்சா வடைவாம் விம்பமுஞ் சத்த மெய்யாய்
கம்பி வந்ருன் சுட்டெலா விகற்பக் கைக்கமில் கேவல வெனையே
பம்புல நென்றும் பரமமே லாண பாஞ்சுடர் வடிவமே கீர்த்தி
வப்பெலட் லெக்சுத் தருவன வமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 95

நான்காவது பலப்பிரகாரணம் முற்றும்.

சுருவாம மறையின் முடிசுருக் கொன்றஞ் சத்தியாத் துவிதமா நின்றபால்
வகுஞ்சுமன் வயத்தை முதநனிற் புசல மருளனுக் கருகினிப் புரிந்தாய்
மாத வபுலி லன்பந்த னன்னசெய் மல்லிகை யாதிய வலங்கல்
வரிபுழி பாட மதிவுறு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 96

நிகழ்வினா வெணவக்கும் விடைவிடுத்த தருபி நெறியவி ரோதமே யறிவான்
கயேன் டதனிற் கொற்றிட வருகிச் சொகித்தெனைப் பாடுமா பணித்தா
விசெொடு புசுழை யென்றனா நிருக்கு மிருத்தவர்க் கேவலே செய்வான்
வருவரு கெனக்கி குமுதமே யமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 97

முன்றினி லகத்துச் சாதன ஞான முயலினு மயலதன் நெனவே
யான்றெகித் திடமா தருணனி சுரந்து யாக்கவே புரித்தனை யினையே
கான்றகை நதனிற் கண்டிபொய்ப் போகங் கைவிடு மாதவர்க் கருளும்
வான்றகிச் சுடர்க்குஞ் சுடந்தரு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 98

முடிவதிற் புசுன்ற ஞானசா தனத்தான் முற்றறு பலமெலா முணா
வடியனுக் கருணா வருகியே முடித்தா யம்மின் னனிமகத் ததுவால்
பொடியன் பரமன் வுத்திற் ரெழுது புழுக்கொடு தழுவுவப் பொடிசார்
வடிவுடை யெனது மனமனு மமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 99

அன்புக்கப் பாடென் தறததா வறிவி வடியனென் குதலைமென் மொழியா
னின்பெரு மருளா ஞானந்ததை மொழித்தே னிப்பு மணித்தெனைக் காசா
மன்பா வீச கேசா ஞான வலம்புரித் களிற்றை யின் தருளும்
வப்பெரும் பிடியே வாழிக் கமுத வல்லியே களர்வன ருமையே. 100

அ. வைத்தியநாத சாரசங்கிரகம் என்னும்

அமிர்தவல்லிமலை

முற்றும்.

நிபகா கணபதி பூனை.

